

In memoriam

Petar Štefiček

(1923. – 2004.)

U nedjelju 23. svibnja ove godine preminuo je u 82. godini života dugogodišnji član Geofizičkog zavoda Pero Štefiček. Svoju službu podvornika započeo je kao mladić u zavodu koji je tada imao svega desetak djelatnika jer se iz njega upravo odvojila novonastala Uprava hidrometeorološke službe. U takvom malom, gotovo obiteljskom krugu na Griču legendarni ga je podvornik i domar Franjo Bardić uveo u poslove koje je nekoć sam naučio pod upravom akademika Andrije Mohorovičića. A ti su poslovi bili raznoliki i na svoj način važni za djelatnost Geofizičkog zavoda, napose meteorološkog i seizmološkog opservatorija u njegovom sastavu.

To je ponajprije bila svakodnevna priprava registriranih traka za heliografe i seizmografe, kao i nabava za to potrebnih kemikalija. Tako je iz tiskanog arka trebalo pažljivo izrezati traku koju će motritelj utaknuti u utore Campbell – Stokesa i kalijevim bikromatom premazati papire za Jordanov heliograf. Sa seizmografima je bilo više posla. Oba kraja ravne trake najprije su se ljepilom spojila i stavila sušiti. Potom su se trake čađile (za svaki dan trebalo ih je prirediti osam), kako bi pisaljke na instrumentima stružući čađu ostavile zapis. Papire skinute sa seizmografa Pero bi još fiksirao u izvjesnoj alkoholnoj smjesi nakon čega su bili spremni za analizu. U okviru službe točnog vremena Pero se svakog dana tik pred podne telefonski spajao s topnikom na Lotrščaku radi provjere topnikova sata i ispaljivanja topa točno u podne, na koji su znak zazvonila sva gradska zvona. Peri je bilo povjereno i zbrajanje meteoroloških satnih vrijednosti s opservatorija Zagreb, Grič. Vrlo je vješto i točno utipkavao brojke u stolni mehanički stroj i iza svakog pribrojnika povlačio ručku pri čemu je mašina uz priličnu buku ispisivala broj i ujedno ga pribrajala prethodnomu.

Opservatorijska izvješća za domaće potrebe i međunarodnu razmjenu mnogo su se godina umnožavala na priručnom pisaču, šapirografu, a ne u tiskari. I to je, zajedno s pakiranjem i isporukom na poštu, bila Perina dužnost. Opseg tog posla možemo zamisliti uzevši u obzir da je zavod u nekoliko navrata godišnje razmjenjivao podatke s više od tri stotine ustanova širom svijeta. Tome treba dodati dostavu pošte, posebno dnevnu vezu s dekanatom, primanje telefonskih poziva na kućnoj centrali, brigu za nabavu ogrjeva, za punjenje akumulatora, za angažiranje pećara, ložača i drugih majstora.... Sve je to naš Pero obavljao točno, ažurno i s voljom tijekom 34

godine. U mirovinu je otišao neposredno prije preseljenja Geofizičkog zavoda s Griča na Horvatovac

Pero se prema svim djelatnicima zavoda odnosio ljubezno, a bio je i nenametljivo duhovit. Stoga smo rado čuli njegove kratke, uvijek vedre i dobronamjerne komentare o novostima koje je saznao u gradu dostavljajući poštu i obavljajući druge poslove. U jednom razdoblju života teško ga je pogodila neizlječiva bolest maloga sina koja je nakon više godina završila smrću.

Savjesnog službenika, koji je volio svoj zavod kao da mu je dom, i dobrog čovjeka Peru Štefička cijenili smo svi koji smo s njim surađivali i čuvamo ga u dragom sjećanju.

Ivan Penzar